antifa★n.ionias

Οκτώβρης 2016

07

σκέψεις για προλεταριακή χρήση από αντιφασιστική σκοπιά

EDITORIAL

Από πού να ξεκινήσει κανείς να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους καταλήξαμε στη δημιουργία αυτού του εντύπου;

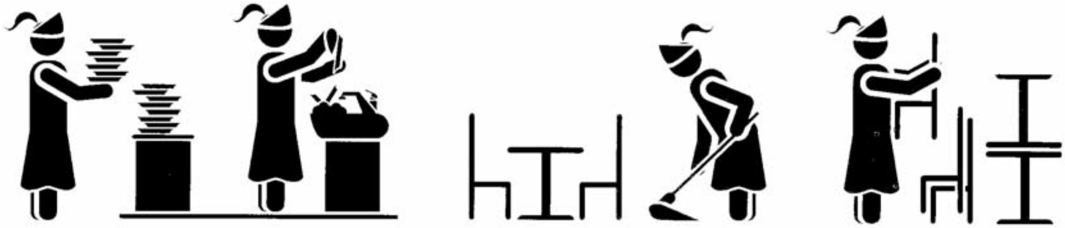
Ένας λόγος σίγουρα είναι πως ό,τι έχουμε να πούμε δεν θα το βρούμε σε κανένα θεσμικό και αστικό μηχανισμό αναπαραγωγής ιδεολογίας και ειδήσεων. Καμία τηλεόραση, καμία εφημερίδα, κανένας «πνευματικός σαλτιμπάγκος» και κανένα μέσο μαζικής εξαπάτησης δεν θα αναδείξει ποτέ τίποτα διαφορετικό από τις κυρίαρχες αφηγήσεις, τις αφηγήσεις των αφεντικών μας.

Ένας άλλος λόγος οπωσδήποτε είναι η ανάγκη να εκφράσουμε τα αυτονόητα σε μια εποχή προμελετημένης διανοητικής φτώχειας και ανυπαρξίας εκείνων των τρόπων αντίληψης της πραγματικότητας που θα μας εμπόδιζαν να «πέφτουμε-από-τα-σύννεφα-κάθε-εβδομάδα». Ότι δηλαδή, φασισμός δεν είναι ούτε αυτό που μάθαμε στο σχολείο, ούτε αυτό που μας είπε ο τάδε ακαδημαϊκός ή ο δείνα πρεφαδόρος του καφενείου. Δεν είναι αυτό που γράφουν τα περισσότερα βιβλία ιστορίας ούτε αυτό που μας λένε «φωστήρες» των δημοσιογραφικών πάνελ και των social media. Είναι κάτι πιο μεγάλο, πιο σκοτεινό, πιο τερατώδες, η σβάστικα είναι μόνο ένα μέρος του και είναι επιτηδευμένα αποκρυμμένο.

Ακόμα ένας λόγος είναι τα συναισθήματα απύθμενης σιχαμάρας που αισθανόμαστε κάθε φορά που ακούμε για συσπείρωση του εθνικού κορμού, για εθνική συμφιλίωση και συστράτευση εργατών και αφεντικών κάτω από σημαίες έθνους-κράτους. Συναισθήματα που επεκτείνονται από τους ασπόνδυλους χαμένους κρίκους της εξέλιξης του ανθρώπινου είδους με στοχάδια στο κούτελο μέχρι κάθε αριστερο-ορθοδοξο-πατριώτη και επίδοξο διαχειριστή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Κυρίως όμως, ο λόγος που δημιουργήσαμε αυτό το έντυπο είναι η αναπόδραστη αναγκαιότητα να ζούμε και να αγωνιζόμαστε όπως αρμόζει σε κάθε κομμάτι της τάξης μας και η ανάπτυξη εργαλείων κατάλληλων για αυτή τη δουλειά. Ενάντια στα σχέδια που έχουν τα αφεντικά (μικρά και μεγάλα, αριστερά και δεξιά) και το κράτος τους για μας. Ενάντια στη βίαιη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και της ίδιας μας της ζωής μέχρι και το όριο της εξόντωσης, καθώς και στην μπατσοστρατιωτική διαχείριση αυτής. Διεκδικώντας κάθε μέρα τους χώρους και τους χρόνους μας μέσα στη μητρόπολη και το κοινωνικό εργοστάσιο. Για να δηλώσουμε παρόντες στους εχθρούς μας και να ανακαλύψουμε τους φίλους μας. Για να αγωνιστούμε με το μόνο τρόπο που ξέρουμε και αξίζει τον κόπο. Αυτοοργανωμένα, στη βάση της ταξικής μας θέσης, των κοινών αναγκών και επιθυμιών μας, μακριά από λογικές ανάθεσης, αρχηγών και κρατικών θεσμών.

μια έκδοση του antifa neas ionias
για ηλεκτρονική επικοινωνία antifan.ionias@espiv.net

Μαγειρείο στη Νέα Ιωνία

Η μικρή πιο δίπλα
-έχει ρίξει πιστόλι στην Τρίτη λυκείου-
σκέφτεται αν οχτάωρο με την κυρία τασία είναι χειρότερο από οχτώ ώρες κουδούνι και ιστορία, τέλος γυρνάει και με ρωτάει:
Η αγγελία που ζητάει εμφανίσιμες κοπέλες -φωτογραφίσεις και καλά-
πόσο πληρώνει για να πάει.

Η κυρία τασία είναι αφεντικό,
μαγείρισσα στα εξήντα,
με χέρια από φραντζόλες
(έξω περνά ξανά αυτός με το εγκεφαλικό)
μα βάζει ακόμα κόκκινο κραγιόν
που χύνεται στις κατσαρόλες
Συνταγή για το κοκκινιστό
και οι πελάτες γλύφονται.

Η εκπαίδευση στα μαγειρεία
από τον αλκοολικό καραβανά στην 180
στο στρατό προετοιμάζει
αν όχι για το μαγειρείο τουλάχιστον για την Τασία δεν έχει μεταπτυχιακό και δεν την νοιάζει μονάχα τενοντίτιδες και ένα σπασμένο αγκώνα
μα έχει μάθει πως για τέσσερα ευρώ την ώρα την παίρνει να φωνάζει

Όμως αν δει καλό πελάτη με στολή
δυο τόνους ανεβαίνει η φωνή
την πιάνει η γλύκα και το νάζι
κ' αυτοί μασάνε μες το χάζι
(απ τον Παβλόφ στον σκύλο του
η σχέση δεν αλλάζει)

Η μικρή την έκανε
πιστόλι στη δουλειά τον παβλόφ και τα κωλόσκυλά του
μικρή είναι ακόμα
με 8 ώρες στα 20 ευρώ*
μπορεί απ'τον τον καραβανά με το κραγιόν να πάει σε άλλο αφεντικό.

Κ' εγώ πρέπει να γίνω
κάτι ανάμεσα σε stephen curry και σουγκλάκο
πακέτα κουβάλημα σερβίρισμα
υπάρχουν και τα ινδάλματα ευτυχώς
για να μη πιάνεις πάτο

* Η κοπέλα στο σέρβις έπαιρνε 20 ευρώ για οχτάωρο. Το ντελίβερι παίρνει τέσσερα ευρώ την ώρα. Μην ρωτήσετε για ένσημα. Θαυμαστός καινούργιος κόσμος!

Κου - Κλουξ- Κλαν στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης

Ναι σύμφωνοι, ο τίτλος είναι λίγο "τραβηγμένος", ωστόσο είναι ενδεικτικός του σάλου που ξέσπασε αρχές Σεπτέμβρη με αφορμή την ανακοίνωση του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 5ου δημοτικού Ωραιόκαστρου, σύμφωνα με την οποία οι γονείς θα προβούν σε κατάληψη του σχολείου εάν τοποθετηθούν-ενταχθούν σε αυτό παιδιά προσφύγων. Το συγκεκριμένο πανηγύρι εντυπώσεων συνεχίστηκε με το ανθρωπιστικό μπλοκ να ηθικολογεί και να βάλλεται εναντίον των φασιστών κατοίκων, μιλώντας για δάκρυα και χαμόγελα στα πρόσωπα των προσφυγόπουλων.

Το ενδιαφέρον σε αυτή την ιστορία είναι διπλό. Από τη μία είναι μια μισή ιστορία, μια περιγραφή των γεγονότων στοχευμένα ελλιπής. Από την άλλη ιστορίες σαν αυτές διαδραματίζονται σε πάρα πολλά μέρη της ελληνικής επικράτειας - είτε βρίσκοντας το φως της δημοσιότητας είτε όχι.

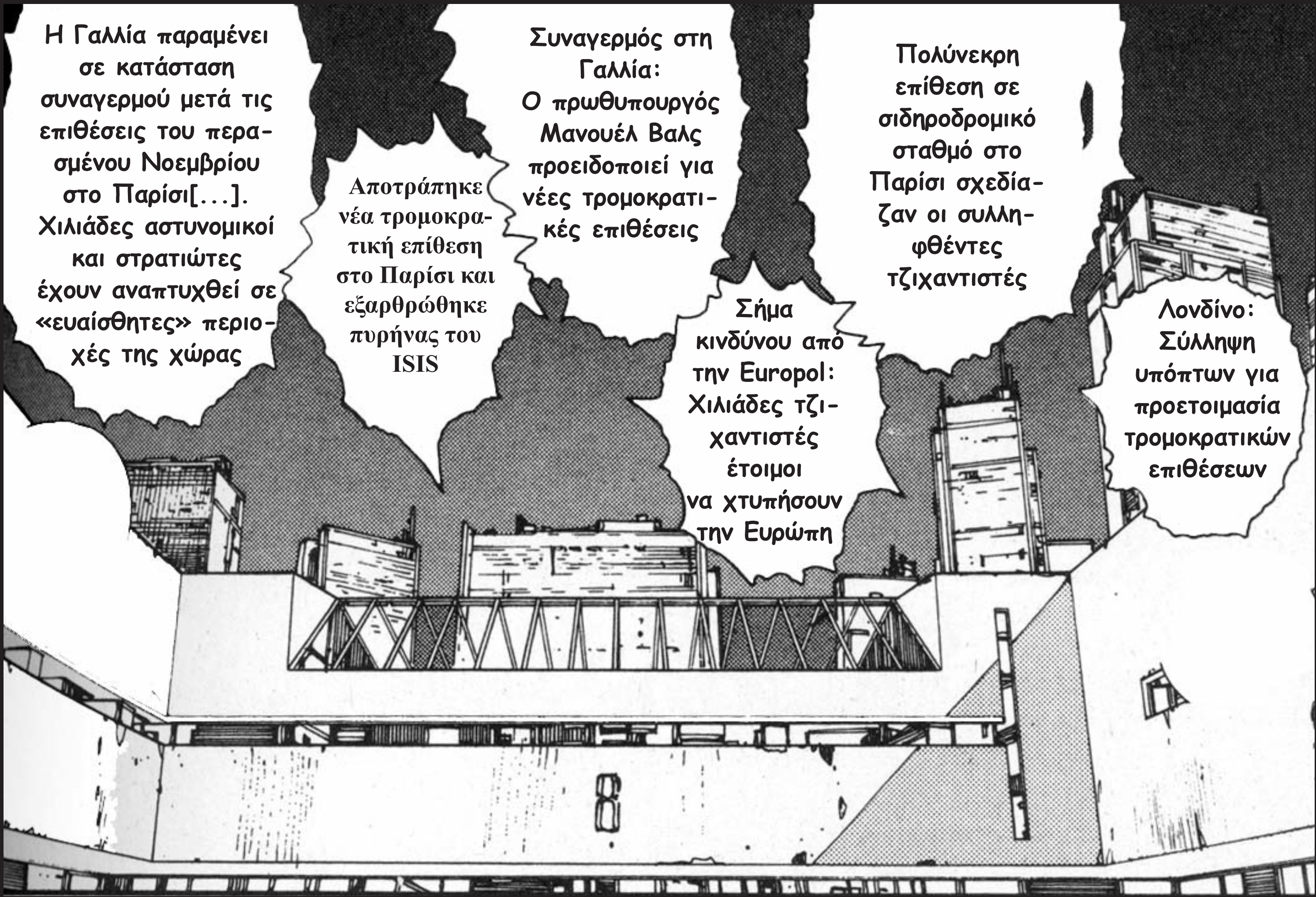
Τι εννοούμε μισή ιστορία; Εννοούμε πως μόλις λίγες μέρες πιο πριν ο τοπικός δήμαρχος, με αφορμή φήμες περί εγκατάστασης προσφύγων σε σπίτια εργολάβου, προέτρεπε τους ψηφοφόρους του να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους καθώς νομικά η τοπική διοίκηση δεν μπορούσε να κάνει κάτι. Εννοούμε τη δήλωση του ίδιου πάλι, πως «Όταν η κυβέρνηση βρίσκει 9 εκατομμύρια ευρώ για τη μεταφορά των μαθητών αυτών, με αυτά τα 9 εκατομμύρια να πάει να νοικιάσει έναν χώρο -που δυστυχώς στην περιοχή μας, λόγω της κρίσης, υπάρχουν πάρα πολλοί- και να κάνει εκεί τις υποδομές» . Εννοούμε τέλος, πως το Ωραιόκαστρο είναι μια μεσοαστική περιοχή της Θεσσαλονίκης και αυτοί οι ανεκμετάλλευτοι χώροι έχουν σχετικά υψηλούς δείκτες αντικειμενικής αξίας.

Για να μη μισολογούμε κι εμείς, αυτό που βλέπουμε ξεκάθαρα είναι λεφτά. Η μισή ιστορία που λείπει είναι αυτή των διαφόρων τοπικών υλικών συμφερόντων - ένα ολόκληρο πλέγμα από αυτά.

Ο διάχυτος κοινωνικός ρατσισμός δεν είναι κάτι αόρατο κι άυλο. Επιβεβαιώνεται μέσα από κοινωνικές σχέσεις, οργανώνεται κι εκφράζεται γύρω από υλικά συμφέροντα. Στην ουσία, οι απειλές για κατάληψη, τα παιδιά - υγειονομικές βόμβες, οι αιχμές για περισσότερο "ακτιβιστικές" λύσεις, κ.ά. είναι το ένα και το αυτό: ο ρατσιστικός βόθρος στον οποίο ενσωματώνονται εκείνα τα υλικά συμφέροντα, που στο περιβάλλον της "προσφυγικής κρίσης" βλέπουν πως υπάρχουν πολλά λεφτά και διαπραγματεύονται το δικό τους κομμάτι από την πίτα.

Και έτσι φτάνουμε στο δεύτερο ενδιαφέρον στοιχείο της ιστορίας. Κι αυτό δεν είναι άλλο από τη διαπίστωση πως η "προσφυγική κρίση" είναι χρυσή μπίζνα. Οι (αντι)-μεταναστευτικές πολιτικές των σύγχρονων δυτικών κρατών δημιουργούν αυτό το περιβάλλον στο οποίο η διαχείριση της λεγόμενης προσφυγικής κρίσης έχει πολύ χρήμα. Ο αγρότης κοντά σε ένα hot-spot που βλέπει να ετοιμάζεται μια δεξαμενή φθηνού εργατικού δυναμικού να δουλέψει στα χωράφια του. Ο ψιλικατζής που θα πουλήσει πιο ακριβά το μπουκαλάκι νερό. Ο ιδιοκτήτης που θα νοικιάσει ένα διαμέρισμα με εξαιρετικά προνομιούχους για αυτόν όρους. Τα λεφτά από τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Τα κυκλώματα του παράνομου κεφαλαίου. Και τα παραδείγματα είναι πολλά ακόμα. Ωστόσο, ιστορίες όπως αυτή του Ωραιοκάστρου πέρα από ενδιαφέρον έχουν και διδακτικό χαρακτήρα - αρκεί να την αναγνώσουμε ταξικά. Μια ταξική ανάγνωση δε θα μείνει στην επιφανειακή σύγκρουση δύο πόλων: των "κακών ρατσιστών κατοίκων" και των "καλών αγανακτισμένων ανθρωπιστών". Μην παρεξηγηθούμε. Σε καμία περίπτωση δεν λέμε πως δεν υπάρχουν φρενοπαθείς φασίστες ή μισάνθρωποι κανίβαλοι. Αποτελεί όμως επίδικο, να αναγνωρίσουμε επιτέλους πως πίσω από κάθε τέτοια σύγκρουση ενσωματώνεται στην ουσία η σύγκρουση διαφορετικών υλικών συμφερόντων, πάνω στο πώς να μοιραστεί η πίτα της προσφυγικής κρίσης. Πως αποτελεί μια απόπειρα μετατόπισης της συζήτησης γύρω από το προσφυγικό σε ένα εντελώς ιδεολογικό, ηθικό και αναίμακτο για τα αφεντικά πεδίο. Και πως, τέλος, όσο περισσότερο εθελοτυφλούμε απέναντι σε αυτό το ζήτημα, τόσο περισσότερο χώρο αφήνουμε στα αφεντικά να κάνουν χρυσές δουλειές πάνω στις πλάτες των μεταναστών/ριών και στην υποτίμηση των ζωών τους.

“Τώρα θα τους πιστέψουν ακόμα και τα ζώα...”

Νομίζουμε το νόημα το πιάσατε. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης σε ελλάδα και εξωτερικό έχουν βαλθεί αμέτι μου χαμέτι να μας προετοιμάσουν για μια σειρά από "τρομοκρατικές" ενέργειες. Δεν έχει σημασία η εγκυρότητα και η τεκμηρίωση των συγκεκριμένων άρθρων - ειδήσεων. Σημασία έχει , ολόκληροι πληθυσμοί, να βυθίζονται στο φόβο και να προετοιμάζονται για το ενδεχόμενο θανάτου από μια απειλή η οποία δεν είναι και τόσο συγκεκριμένη.

Έχουμε γράψει στα προηγούμενα τεύχη αυτού του εντύπου: "Αυτό που υποστηρίζουμε είναι τούτο: πως αυτά τα χτυπήματα τελικά συνιστούν μια μέθοδο με την οποία τα σύγχρονα καπιταλιστικά κράτη μπορούν να δημιουργήσουν και να καλλιεργήσουν το αίσθημα του φόβου σε κάθε υπήκοο της χώρας τους και παράλληλα στον τρόπο με τον οποίο μπορούν να διαχειριστούν αυτήν την συνθήκη με πολιτικούς όρους."
"Πάγια κρατική στρατηγική αποτελεί η διασπορά του φόβου ως κεντρικό συναίσθημα που περιπλανιέται παντού αλλά και η ανάγκη για περισσότερο ασφάλεια από το ίδιο το κράτος και τους μηχανισμούς του. Η όλο και περισσότερη εξοικείωση με στρατιωτικές-πολεμικές επιχειρήσεις που διαδραματίζονται πια [...] και σε διάφορες γειτονιές των δυτικών μητροπόλεων, με στόχο ο πόλεμος στο εξωτερικό από τη μία να μεταφερθεί σε έναν βαθμό και στο εσωτερικό αλλά προπάντων να θεωρείτε "σωστός" και "λογικός."

Η παραγωγή μαζικού φόβου, η έκκληση στα κράτη για ακόμα περισσότερη ασφάλεια, το μίσος για τους "τρομοκράτες" αλλά και για οποιονδήποτε μπορεί να θεωρηθεί εν δυνάμει τέτοιος ,συνεχίζονται κανονικά.

Ας δούμε τέλος τι ακριβώς είπε ο πρόεδρος της Γερμανίας Γιοάχιμ Γκάουκ αμέσως μετά τις επιθέσεις στο Μόναχο το καλοκαίρι: "Καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να εγγυηθεί στους πολίτες την απόλυτη ασφάλεια από τυχόν τρομοκρατικές επιθέσεις", απευθύνοντας έκκληση για εθνική ενότητα που θα λειτουργήσει ως η καλύτερη άμυνα μετά τις επιθέσεις.[...] "Αυτό που μπορούμε να κάνουμε [...] είναι η συνεργασία μεταξύ των κυβερνητικών φορέων και μια κοινωνία των πολιτών σε επαγρύπνηση και δραστήρια."[1]

Η συνεχόμενη προβολή όλων αυτών των επιθέσεων. Η καθημερινή εξοικείωσή μας με την πιθανότητα ενός βίαιου γεγονότος το οποίο θα είναι ντε και καλά "τρομοκρατική" ενέργεια. Η στοχοποίηση μεγάλης μερίδας μουσουλμάνων εργατών-τριων ως υπεύθυνους για τις επιθέσεις. Η συνεχής παρουσίαση των μπατσοστρατιωτικών μηχανισμών στις ζωές μας και η αδιάκοπη επίκληση για εθνική ενότητα και σύμπραξη μεταξύ κράτους και κοινωνίας, αποτελούν μια διαδικασία εκπαίδευσης. Μια διαδικασία που δεν επρόκειτο να σταματήσει μέχρις ότου εμπεδωθεί για τα καλά η ιδέα ότι οι μόνοι που μπορεί και πρέπει να διαχειρίζονται τις ζωές μας είναι το κράτος και οι μηχανισμοί του. Μια διαδικασία η οποία δεν θα σταματήσει μέχρις ότου οι ρουφιάνοι αυτού του κόσμου θα είναι περισσότεροι από τις κατσαρίδες. Μια διαδικασία η οποία δεν θα σταματήσει μέχρις ότου αντιληφθούμε τι σκατά γίνεται σε τούτο εδώ τον κόσμο και αρχίσουμε να αναπαράγουμε τις δικές μας αφηγήσεις απέναντι σε αυτές των κυρίαρχων.

[1]http://www.newsbomb.gr/kosmos/news/story/717242/gkaoyk-h-apolyti-asfaleia-einai-adynato-na-epiteyxthei#ixzz4LZMJonsP

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

(νόμπελ ελληνικής σκατοψυχίας edition 2)

Ακολουθούν ορισμένα επίκαιρα διαφωτιστικά παραδείγματα που κατά τη γνώμη μας ενισχύουν την υποψηφιότητα της φιλόξενης χώρας μας για βραβείο νόμπελ:

Τηλεοπτική άδεια τσίμπησε γνωστός ευτραφής πρόεδρος μεγάλης ΠΑΕ. Δε θέλουμε να ακούμε μαλακίες για ξέπλυμα χρήματος. Εμείς που έχουμε φαντασία προτείνουμε τη δημιουργία αποκλειστικού καναλιού τηλεπωλήσεων ώστε η προεδράρα να πουλάει απευθείας και χωρίς μεσάζοντες το εμπόρευμα που διακινεί με τα καράβια του.

Μετά τους ρατσιστές γονείς στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης που δεν ήθελαν να ενταχθούν στο δημοτικό παιδιά μεταναστών, τη σκυτάλη πήρε και ο σύλλογος (ξεφτιλισμένων) γονέων και κηδεμόνων του 2ου δημοτικού σχολείου Φιλιππιάδας, οι οποίοι αρνούνται να δεχτούν παιδιά μεταναστών στο σχολείο τους αναφέροντας ως εμπόδια πολιτισμικούς και θρησκευτικούς λόγους. Μάλλον κάποιος διαγωνισμός ελληνικής σκατοψυχίας παίζει εκεί πάνω στα βόρεια και δεν το έχουμε πάρει χαμπάρι.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Εξέγερση πραγματοποίησαν πάνω από 300 μετανάστες στο κέντρο κράτησης της Μόριας στη Μυτιλήνη, οι οποίοι διέφυγαν από τον χώρο και πραγματοποίησαν πορεία διαμαρτυρίας στην πόλη, όπου βρέθηκαν αντιμέτωποι και συγκρούστηκαν με τους μπάτσους και ντόπιους ρατσιστές αγανακτισμένους πολίτες, επιστρέφοντας πίσω λίγη από βία που δέχονται καθημερινά. Επιπλέον μεγάλη φωτιά εκδηλώθηκε στο κέντρο κράτησης με αποτέλεσμα να καταστραφεί μεγάλο μέρος του και να εκκενωθεί.

Αν είναι δυνατόν! Μετά από 12 χρόνια σχέσης ο Brand και η Angelina χώρισαν. Όχι! Μην κλαίτε και χτυπιέστε αγαπητοί αναγνώστες. Ευτυχώς έχουμε ακόμα στη χώρα μας τον αιώνιο έρωτα αριστεράς και πατριωτισμού που δεν πρόκειται να χαλάσει ποτέ. Όλα καλά λοιπόν.

«Νέο χώρο» βάφτισε η κυβέρνηση Σύριζα το στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών στην Αμυγδαλέζα και το ξανάνοιξε για να κλείνει μέσα 300 μετανάστες τη φορά.Να θυμίσουμε ότι όσο ήταν στην αντιπολίτευση δήλωνε ότι έπρεπε να κλείσει αυτός ο απαράδεκτος χώρος. Τουλάχιστον αυτή τη φορά έβαλαν WiFi. Είδατε που με τον Σύριζα είναι πιο καλά και ανθρωπιστικά;

Σκατόφατσες στην Νέα Ιωνία: (In)complete guid

#1 Έχει μαγαζί γωνία με καφέδες. Το κρατάνε δύο κοπέλες και βγάζουν όλη τη δουλειά. Αναγνωρίζει τον κόπο τους, για αυτό τις έχει χωρίς ένσημα με λίγο κάτω από το βασικό. Συνέχεια υποψιάζεται ότι οι κοπέλες κλέβουν από το ταμείο και φροντίζει να κερνάει τους διερχόμενους μπάτσους κανά καφεδάκι μες τη μέρα. Όταν οι κοπέλες της λένε να δώσει παραπάνω διαμαρτύρεται για τον ΕΝΦΙΑ και λέει πως αντιστέκεται κιόλας αφού δεν κόβει απόδειξη σε παλιούς πελάτες. Στο δημοψήφισμα ψήφισε ΟΧΙ και είναι εθνικά υπερήφανη ένα χρόνο τώρα, μα που και που δακρύζει όταν βλέπει κλειστό μαγαζί λόγο κρίσης. Τη συμπονάμε τη ρουφιάνα.

#2 Δουλεύει στρατιωτικός κ' έχει για βύσμα τον πατέρα του που είναι στρατηγός. Από μικρός είχε ανήσυχη φαντασία και τώρα που ωρίμασε έχει φτιάξει την δική του προσωπική θεωρία συνωμοσίας, συνδυάζοντας επιδέξια Εβραίους μασόνους, Γερμανούς ιμπεριαλιστές, τζιχαντιστές της γειτονιάς (μα δεν τους έχετε δει που τρώνε περιστέρια;) και μπόλικη ιπτάμενη βλακεία. Δεν παίρνει από λόγια μόνο φάπες.

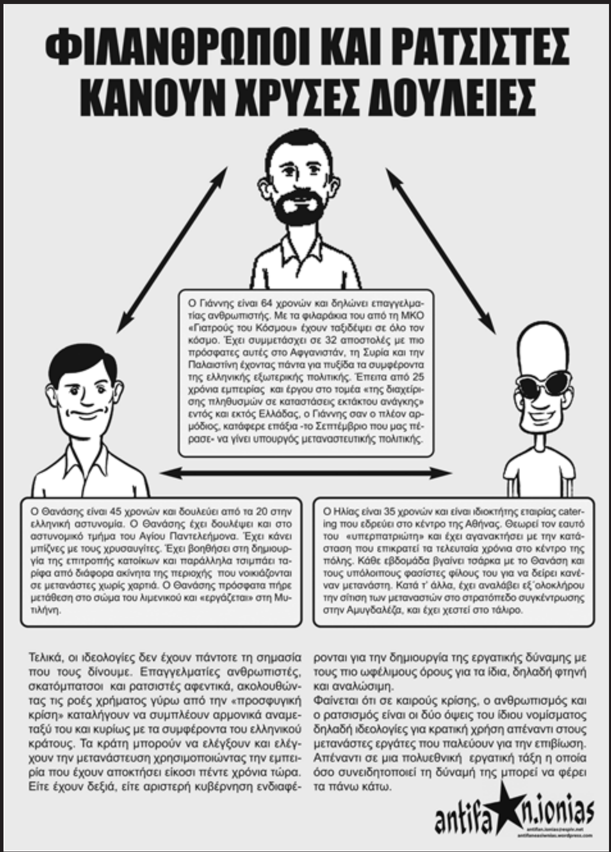
#3 Κάθε Κυριακή βγάζει καρέκλα και περιμένει υπομονετικά στο μπαλκόνι τα παιδιά με τις αφίσες να τσακωθεί και να πάρει το 100. Ίσως είναι η καλύτερη στιγμή της εβδομάδας. Να, ξέρετε, είναι από παλιά οικογένεια ταγματασφαλιτών και έχει ακόμα τη φωτογραφία ενός παλιού έρωτα -βασανιστή της χούντας- πάνω από την εικόνα του Χριστούλη. Ευτυχώς το ειδύλλιο δεν ευτύχησε και έτσι με την ανάληψή της στην κόλαση θα κλείσει για πάντα αυτός ο μικρός κύκλος ρουφιανιάς της ελληνική ιστορίας. Καλά σαράντα!

#4 (true evil) Στέκεται στις γωνίες των δρόμων. Συντονίζει τα σουλάτσα των μπάτσων με τα άγχη των μικροαστών, τα κεφάλια των πιτσιρικάδων με τις κουτσουλιές των περιστεριών, πικραίνει τους καφέδες. Φοράει παντόφλα κ φανέλα, σωστός τουρίστας από την κόλαση. Οι κατσαρίδες (chaotic neutral) προσπαθούν να τον αποφεύγουν μα τους ασκεί μια περίεργη γοητεία κ' αυτές συνέχεια τον ταΐζουνε καμιά πληροφορία. Μασάει τσόφλια και κοιτάει το δρόμο. Όποιος πέσει με παπί θα' χει συνήθως να σου πει πως σαν να τον είχε μόλις δει δύο στενά πιο πάνω. Μέχρι να τον στείλουμε πίσω από κει που ήρθε οι δρόμοι μας δεν θα είναι ποτέ ασφαλείς...

Αν έχετε και εσείς τις δικές σας μοναδικές σκατόφατσες στείλτε μας μέηλ (τελευταία σελίδα) να συμπληρώσουμε τον οδηγό. Αν πάλι νομίζετε πως είστε ρουφιάνος στείλτε μας μια φωτογραφία στο eimairoufianos@gmail.gr. Οι καλύτερες φωτογραφίες θα παρουσιαστούν σε έκθεση του μουσείου Μπενάκη με τίτλο «Ρουφιάνοι στην πόλη: Προσωπογραφίες» όπου σε συνεργασία με antifa πυρήνες από άλλους δήμους και τους αρμόδιους φορείς θα ψηφιστεί ο μεγαλύτερος ρουφιάνος της Αθήνας. Βοηθήστε μας να στηρίξουμε την Νέα Ιωνία!

street stories

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΧΡΥΣΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

Ο Γιάννης είναι 64 χρονών και δηλώνει επαγγελματίας ανθρωπιστής. Με τα φιλαράκια του από τη ΜΚΟ «Γιατρούς του Κόσμου» έχουν ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο. Έχει συμμετάσχει σε 32 αποστολές με πιο πρόσφατες αυτές στο Αφγανιστάν, τη Συρία και την Παλαιστίνη έχοντας πάντα για πυξίδα τα συμφέροντα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής. Έπειτα από 25 χρόνια εμπειρίας και έργου στο τομέα «της διαχείρισης πληθυσμών σε καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης» εντός και εκτός Ελλάδας, ο Γιάννης σαν ο πλέον αρμόδιος, κατάφερε επάξια -το Σεπτέμβριο που μας πέρασε- να γίνει υπουργός μεταναστευτικής πολιτικής.

Ο Θανάσης είναι 45 χρονών και δουλεύει από τα 20 στην ελληνική αστυνομία. Ο Θανάσης έχει δουλέψει και στο αστυνομικό τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα. Έχει κάνει μπίζνες με τους χρυσαυγίτες. Έχει βοηθήσει στη δημιουργία της επιτροπής κατοίκων και παράλληλα τσιμπάει ταρίφα από διάφορα ακίνητα της περιοχής που νοικιάζονται σε μετανάστες χωρίς χαρτιά. Ο Θανάσης πρόσφατα πήρε μετάθεση στο σώμα του λιμενικού και «εργάζεται» στη Μυτιλήνη.

Ο Ηλίας είναι 35 χρονών και είναι ιδιοκτήτης εταιρίας catering που εδρεύει στο κέντρο της Αθήνας. Θεωρεί τον εαυτό του «υπερπατριώτη» και έχει αγανακτήσει με την κατάσταση που επικρατεί τα τελευταία χρόνια στο κέντρο της πόλης. Κάθε εβδομάδα βγαίνει τσάρκα με το Θανάση και τους υπόλοιπους φασίστες φίλους του για να δείρει κανέναν μετανάστη. Κατά τ' άλλα, έχει αναλάβει εξ΄ολοκλήρου την σίτιση των μεταναστών στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αμυγδαλέζα, και έχει χεστεί στο τάλιρο.

Τελικά, οι ιδεολογίες δεν έχουν πάντοτε τη σημασία που τους δίνουμε. Επαγγελματίες ανθρωπιστές, σκατόμπατσοι και ρατσιστές αφεντικά, ακολουθώντας τις ροές χρήματος γύρω από την «προσφυγική κρίση» καταλήγουν να συμπλέουν αρμονικά αναμεταξύ του και κυρίως με τα συμφέροντα του ελληνικού κράτους. Τα κράτη μπορούν να ελέγξουν και ελέγχουν την μετανάστευση χρησιμοποιώντας την εμπειρία που έχουν αποκτήσει είκοσι πέντε χρόνια τώρα. Είτε έχουν δεξιά, είτε αριστερή κυβέρνηση ενδιαφέρονται για την δημιουργία της εργατικής δύναμης με τους πιο ωφέλιμους όρους για τα ίδια, δηλαδή φτηνή και αναλώσιμη.
Φαίνεται ότι σε καιρούς κρίσης, ο ανθρωπισμός και ο ρατσισμός είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος δηλαδή ιδεολογίες για κρατική χρήση απέναντι στους μετανάστες εργάτες που παλεύουν για την επιβίωση. Απέναντι σε μια πολυεθνική εργατική τάξη η οποία όσο συνειδητοποιεί τη δύναμή της μπορεί να φέρει τα πάνω κάτω.

antifa★n.ionias

αφίσα που κολλήθηκε στη γειτονιά μας από το antifa νέας ιωνίας

αυτοκόλλητα που κυκλοφορούν

antifa neas ionias

Για επικοινωνία: antifan.ionias@espiv.net
https://antifaneasiwnias.wordpress.com/